

ทำตัวให้เป็นศูนย์

โดย...นาวาเอก(พิเศษ) วุฒิ อ่อนสมกิจ

พิมพ์ลงในนิตยสาร “ธรรมจักร”

ปีที่ 88 ฉบับที่ 12 เดือน กันยายน 2547

ทำตัวให้เป็นศูนย์

ถ้าเรานำผ้าผืนใหญ่มาคลี่แล้วชิงไว้กลางแจ้งแบบจอหนังเพื่อใช้เป็นเป่ายิง แล้วให้คนจำนวนหนึ่งยืนอยู่ในที่ไม่ไกลยิงกระสุนไปที่เป่านั้น คนร้อยทั้งร้อยจะยิงกระสุนถูกเป่าหมดโดยไม่พลาดเลย แต่ถ้าเราย่อเป่าให้เล็กลงมาเท่าไร จำนวนกระสุนที่จะยิงมาถูกเป่า จะลดน้อยลงตามความเล็กลงของเป่า ยิ่งถ้าเราทำให้เป่านั้นเป็นศูนย์ คือไม่ให้มีเป่าอยู่ในที่ใดเลย ใครจะยิงกระสุนอะไร จากที่ไหน อย่างไร ก็จะไม่มีโอกาสถูกได้แม้สักนัดเดียว

มนุษย์ที่เกิดมาในโลก กลายเป็นเป้ากระสุนแห่งการประทุษร้ายของกันและกันโดยธรรมชาติ ความขัดแย้งแย่งดี ความอาฆาตพยาบาท ตลอดจนการใส่ร้ายป้ายสีแก่กันและกัน เป็นกระสุนแต่ละนัดที่มนุษย์ใช้เป็นอาวุธเข้าประหัตประหารกันดังเป็นข่าวอยู่ทั่วไป ยิ่งทำตัวยิ่งใหญ่เพียงไรก็ยิ่งเป็นเป้าใหญ่ให้ถูกกระสุนดังกล่าวมากขึ้น เพียงนั้น ปัญหาจึงอยู่ที่ว่า ทำอย่างไรจึงจะลดอันตรายจากการเป็นเป้าของการประทุษร้ายกันให้น้อยลง

ถ้าจะลดอันตรายโดยการแก้ที่คนยิงเป้าคงไม่มีทางสำเร็จ แต่ถ้าหันมาแก้ที่ตัวเองโดยให้ความสำคัญแก่ตัวเองให้เหมาะสม คือถ้าสำคัญว่ายิ่งใหญ่เต็มโลก ก็เท่ากับคลี่เป่าในตัวเองให้กว้าง ไม่ว่าใครจะทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ก็จะถูกตัวเองไปเสียหมด ความทุกข์ก็มากขึ้น แต่ถ้าเราลดความสำคัญของตัวเองให้เล็กลงมาเพียงไร อันตรายจากการเป็นเป้าประทุษร้ายของสังคมก็จะลดลงเพียงนั้น ยิ่งถ้าสามารถทำตัวให้เป็นศูนย์ คือลดความยึดมั่นทะนงตัวจนกระทั่งเห็นประจักษ์ในความจริงของชีวิต ไม่ยึดมั่นถือมั่นในตัวเองจนเกินไป เท่ากับทำเป้าคือตัวเราให้เป็นศูนย์ในบางเหตุการณ์แล้ว ก็จะห่างไกลจากการมุ่งประทุษร้ายของใครๆ อีกต่อไป

ขอให้ลองสำรวจตัวเองว่า กำลังทำตัวให้เป็นเป้าใหญ่ระดับโลก หรือว่าย่อตัวให้เล็กลงหรือว่าทำตัวให้เป็นศูนย์ได้บ้างแล้วเพียงไร.

*****